

สมุดแห่งชาติ
๒๓.ค. ๒๕๐๕
กรมศิลปากร

คู่มือ

9m. 1775

AN APPROACH
to
ENGLISH LITERATURE
for Students Abroad

Book II

ตอน 2

- Us Two.
- The Voyage of Maeldune.
- The Mistakes of a Night.
- The Old Sailor.
- A Wet Sheet and a Flowing Sea.
- The Vagabond.
- Crossing the Bar.

โดย

จอห์น เกรอตราชู อ.บ., ป.ม. (จุฬา)

และ

เลมบด หงสประภาส อ.บ., ป.ม. (จุฬา)

ผู้เลบดฉบับนี้ 1 ชิ้นเพื่อใช้ในการสอบภาษาอังกฤษจึงทุนไปประเทศอังกฤษ
ของนายเอ็น ชัตตัน อาจารย์ใหญ่ ร.ร. สวนกุหลาบวิทยาลัย
และสอบได้ที่ 1 ชิ้นเพื่อภาษาอังกฤษ
ในการสอบบรรจุครู และอาจารย์ อ.บ., ป.ม. ปี พ.ศ. 2481

425

๗๕๖๖๓

1253
คัมภีร์

AN APPROACH

to

ENGLISH LITERATURE

for Students Abroad

Book II

ตอน 2

Us Two.

The Voyage of Maeldune.

The Mistakes of a Night.

The Old Sailor.

A Wet Sheet and a Flowing Sea.

The Vagabond.

Crossing the Bar.

โดย

บุญเลื่อน เครือตราชู อ.บ., ป.ม. (จุฬา)

และ

เลมัยด หงสประภาส ธ.บ., ป.ม. (จุฬา)

ผู้สอบได้ที่ 1 ชั้นเยี่ยมในการสอบภาษาอังกฤษจึงทุนไปประเทศอังกฤษ
ของนายเอ็น ชัคตัน อาจารย์ใหญ่ ร.ร. สวนกุหลาบวิทยาลัย
และสอบได้ที่ 1 ชั้นเยี่ยมภาษาอังกฤษ
ในการสอบบรรจุครู และอาจารย์ อ.บ., ป.ม. ปี พ.ศ. 2481

ราคา 3 บาท

สารบัญ

	หน้า
The Voyage of Maeldume	1
แปล คำนำ	1
ศัพท์	2
แปลและอธิบาย	7,15
Exercise	22
The Mistakes of a Night	29
แปล	29
ศัพท์	32
Us Two	35
แปล	35
ศัพท์	36
The Old Sailor	37
แปล	37
ศัพท์	39
Crossing the Bar	40
แปลและศัพท์	40
A Wet Sheet and a Flowing Sea	41
แปล	41
ศัพท์	42
The Vagabond	43
แปล	43
ศัพท์	44
Exercise ข้อ (1-10) ของ The Voyage of Maeldum	45

เลขห้อง

214

425

เลขหมู่

N566.๑

เลขทะเบียน

เรื่อง

The Voyage of Maeldune

(อิงนิยายไอริช)

(แปลจากต้นฉบับประโยคต่อประโยค)

แนวเรื่องสำคัญของโคลงนี้คือความบัดซบ และความไร้ประโยชน์
ของความพยายาม โคลงนี้บอก (ให้รู้) ว่า Maeldune หัวหน้าของชาว
เกาะ Isle of Finn ออกเดินทางพร้อมกับพวกไปเพื่อแก้แค้นการที่
พ่อของเขาตาย ถึงกระนั้นก็กลับมาหลังจากทนความทุกข์ยากทุกประการ
โดยไม่สำเร็จประสงค์ และพร้อมกับคนบางคนที่มีชีวิตเหลืออยู่ แนวเรื่อง
สำคัญนี้ อย่างไรก็ดี มิใช่เป็นเรื่องโศกตลอด เพราะว่า—ดังในเรื่อง “อุทก
ภัย” —ซึ่งเนื่องจากการทนทุกข์ทรมาน จึงมีการคืนดีกันในต่อมา หรือ
อย่างน้อยก็มีการปองร้ายกัน Maeldune มิใช่แต่เพียงพยายามไม่สำเร็จ
ในการจะฆ่าศัตรูของเขาเท่านั้น การทนทุกข์ทรมานสอนให้เขารู้จักใช้ความ
ฉลาด และการที่เขาได้เห็นจริงๆ ว่า เขาได้ใช้ความหนุ่มของเขาไปอย่างหัว
ราน้ำ พร้อมกับกำลังความมานะไปในเหตุ ๆ หนึ่ง ซึ่งมิใช่แต่เพียงเป็นสิ่ง
โง่ ๆ และหาค่ามิได้เท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ไม่เกิดผลได้เลย นอกจากจะ
เป็นความชั่วยิ่งขึ้น โดยเหตุฉะนั้น เขาจึงยอมตัวเข้ารับการชักชวนให้เลิก
ประสงค์เสีย และโดยผลการทะเลาะกันจนทำให้เกิดการตาย ซึ่งเป็นมาชั่ว
หลายอายุคนมาแล้ว จึงในที่สุดลงเอยกันได้โดยสันติ

หมายเหตุ สิ่งที่ต้องจำในบทร้อยแก้วตอนนี้คือ

1. Wastefulness of vengeance ความเสียเปล่าแห่ง
การพยาบาท
2. To avenge (an act — หรือ Abstract noun) =
แก้แค้น เช่น to avenge his father's death
on a murderer
หรือบางทีใช้ to revange oneself on a person
3. To bear hardship แบกเอาความทุกข์ไว้ to
endure hardship ทนทุกข์
4. Squander นอกจากจะใช้กับ money แล้ว ยังใช้
ในความหมายเปรียบเทียบ เช่น youth (Abstract
noun) ได้อีกด้วย
5. Deadly เป็นได้ทั้ง adj และ adverb เช่น a deadly
weapon.

ศัพท์

หน้า 131

หน้า 132

set out	ออกเดินทาง	strike off	ตัด
achieve	ทำจนสำเร็จ, บรรลุ	worth	คุณวุฒิ
theme	แนวเรื่องสำคัญ	boasted	คุยเชื่อง
tragic	โศก	sprang	เกิดจาก
forgiveness	การอภัย	liefer	เต็มใจยิ่งกว่า
put aside	ทิ้ง, ขจัด	blast (ลม)	พัดหนึ่ง, เขื่อนหนึ่ง
deadly	1) ซึ่งทำให้เกิด การตาย	blew out	พัดออกไป
	2) เต็มไปด้วยการ	boundless	เว้งว่าง
	เกลียดชัง	touched	แหวะขึ้นบก
		brooks	ลำธาร
is settled	จบกัน, ลงเอย	glittered	ระยับ, พร่า.

waterfalls	น้ำตก	dumbed	นิ่งเงียบ
	หน้า 133	charm	ความงาม
		flustered	ทำให้ตื่น
base	พื้นล่าง, ตอนล่าง	fell on	ทำร้าย
poplar	ต้นไม้ชนิดหนึ่ง	landed	ชนบท
cypress	ต้น ไม้ พาก สน	score	จำนวนหนึ่ง, ชีลบ.
	อย่างหนึ่ง	topmost	สูงสุด
flourished	งอกงาม	summit	ยอด
crag	เชิงผา		
pine	ต้นสนชนิดหนึ่ง		หน้า 134
shot aloft	= very high	pealed	ร้องดัง
flittermouse	ค้างคาว	steer	ลูกวัว
shriek	ร้องเสียงแหลม	fell down	ล้มลง
fainter	= softer	plough (เพลา)	ไถ
topmost	สูงสุด (คำนี้ควร	harvest	ธัญญาหารที่กำลัง
	จำ ไม่มีคำสำหรับ		เก็บเกี่ยว
	Comparative	drop	ล้ม
	Degree, มีแต่ top	went lame	เป็นง่อย
	—topmost)	hearth (ฮาร์)	ที่ตั้งเตาไฟ
flickered	ริบหรี่	wounded	คนบาดเจ็บ
crow	ขัน (ไก่ — นก)	slew	ฆ่า
low	ร้อง (วัว)	drew	ดึง
murmur	เสียงพูดเบา ๆ	breath	กลิ่น (ดอกไม้)
strove	past tense ของ	lap (น)	รอบ. ผลัด.
	strive พยายาม	passion-flower	พันธุ์ไม้เลื้อยชนิด
battle - cry	คำปลุกใจเวลารบ		หนึ่ง
rush	โชน. ลุกโล่	clematis	ไม้เลื้อย ชนิดหนึ่ง
lance	หอก	clung	ติด

convolvulus	ผักบุ้งจีน	Finn	ชื่อของนครบเรียง
spire	ยอดแหลม		นามชาวไอริช
lilies (lily)	ดอกพลับพลึง	pollened	เหลืองเพราะเกษร
in lieu of	แทน		ต้องตัว
glaciers (เกล็ดหิมะ)	เลื่อนน้ำแข็ง	cricket	จังหวัด
winded down	ไหลวกไปมา	mute	เป็นเนื้อ
run out	สิ้นสุด, หยุด	tore up	ฉีก
tulip	ดอกตุลিপ	flung	past t. & partic.
fire	สีของไฟ, แสง		ของ fling เหวี่ยง
poppy	ต้นหรือดอกป๊อปปี	bight and bay	อ่าว
blaze	แดง	naked rock	หินผาล้วน ๆ
gorse	ดอกไม้ชนิดหนึ่ง	amber	เหลืองอ่อน ๆ
	สีเหลือง	dangled =	hang down ห้อย
blush	สีกุหลาบ	warm melon	แตงไทย
		tawny	เหลืองคล้ำ
	หน้า 135	fig	มะเดื่อ
sprang	ซู่ซ่อ	ran up	ขึ้น
thoru	หนาม	rioted	ขึ้นเอง โดยไม่มี
flashing	ปรากฏ		ใครปลูก
isle — side	ด้านข้างของเกาะ		
swept	แผ่, เหยียด.	หน้า 136	
rolled	โผล่ไปโผล่มา	fragrant	มีกลิ่นหอม
crocus	ต้นโครคัส	glowing	
haunted	ไม้, คุยเชื่อง	all coloured	ทั้งหมดเป็นสี
kithand (our) kin	ครอบครัวและ	masses of pear	ผลแพจำนวนมาก
	ญาติ	crimson	แดงเจ็ด
wollowed	คลุกเคล้า	scarlet	แดงเลือดนก
chanted	ร้องเพลง	plums	ลูกพลัม

berries	ลูกเบอร์รี่
flamed upon	ส่องแสงแดง
poisonous	ซึ่งเป็นพิษ
pressed	เบียด
shame	ความอดสู
Even	เวลาเย็น
descended	ลง
aflame	แดงเป็นแสงไฟ
gorged	กินยัดทะนาน
maddened	เป็นบ้า
sparely	เล็กน้อย
sundered	= pulled apart
fray	การหรือผู้วิวาท
bad	กล่าว
lured	ลวงตา, กิเลส
glare	แสงจ้า
blare	เสียงสนั่น
scarcely	ยากที่จะ
stand upright	ยืนตรง

หน้า 137

shuddered	ตัวสั่น
mortal affright	กลัวตาย
giddy	เวียนศีรษะ
crazed	เป็นบ้า
undersea	ใต้ทะเล
isle	เกาะ
towers	หอคอย

bliss	สุข
eternal	ชั่วกัปป์ กัลป์
paradise	สวรรค์
plunged	จม
trembled	หวั่นไหว
lean away	เอนมาชิดกัน
(very close together)	
at dawn	รุ่งอรุณ
glittered	แวววาว
sun bright	สว่าง
dipped	จุ่มหาย, ตก
wandered about	เดินไปรอบๆ และทั่ว
wandered through	

หน้า 138

gazed	ชำเลืองดู
wandering wave	คลื่นที่พัดไปมา
gurgle n.	เสียงซู่ซ่า
chanted	ร้องเพลง
bards	กวี, นักแอ่ว
at length	ในที่สุด
weary	เหนื่อยเพลีย
sigh	ละห้อย
stretch	เหยียดแข้งเหยียดขา
yawn	หาว
took to	เริ่ม
perilous	ซึ่งเป็นอันตราย

passion of battle	การชอบสู้รบ	pealed	ส่งเสียง (ร้อง) ดัง
	ตบมือ	Saint	นักบุญ (เทวดา)
took sides	เข้าข้าง	of yore	ในการโพน, นานมาแล้ว
evil time	เวลาโชคไม่ดี		
smooth-cut	เกลากลึง	ever since	ตั้งแต่นั้นมา
carved	แกะ	fifteen score =	(15×20) 300
Double Towers	เกาะหอคอยคู่	winters	หลายปีมาแล้ว
sailed away	แล่นไปเสีย	sank to	จดถึง, ยาวถึง
all-over	ตลอด	fell to	ยาวถึง
hollows	โพลง. ถ้ำ	spake to	พูด
shocked	กระทบกัน	remember	จดจำ
dells	หุบเขา	in single strife	การทะเลาะ เบาะ =
butted	กะเทก		แว้ง
clashing	การตี	last	ปรากฏอยู่ชั่วระยะ
daws	นกชนิดหนึ่ง (ช่อ		เวลา
	จาก Jackdaws)	fringe	ริม, ชาย (ผ้า,
flew out	บินออกจาก		หมวด, ผม)
Jangled and	ส่งเสียงโง่งฉาง	suffer	ได้รับ (ทุกข์)
wrangled	และเถียงกัน	holy man	ผู้วิเศษ ผู้ควรได้
in vain	ไร้ผล		รับการสักการบูชา
heart and brain	จิตใจ	assoiled	ประกาศชกโทษ
			การที่ทำบาปให้

หน้า 139

Carven	ที่ได้แกะสลัก	
	(ระว่าง past participle	trouble
	ของ carve ซึ่งเป็น car-	strife
	ven มักใช้เป็นคุณศัพท์	sin
	หน้านามเท่านั้น)	landed
wrathful (ริชฟูล)	เกรี้ยวกราด	tithe (ไทด์)

หน้า 140

ความยุ่งยาก
การทะเลาะ
บาป
ขมขื่น
หนึ่งในสิบ

แปลและอธิบาย

I

หน้า 132

ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าเผ่า — เขาได้ฆ่าพ่อของข้าพเจ้าตาย
 แต่ข้าพเจ้าได้รวบรวมเพื่อน ๆ ไว้, ข้าพเจ้าสาบานว่าข้าพเจ้า
 จะต้องตัดหัวเขาให้ได้
 แต่ละคนองอาจดั่งกษัตริย์ และเป็นคนสูงศักดิ์และมีคุณ
 วุฒิสอง
 และแต่ละคนในพวกเพื่อนของข้าพเจ้าคุยว่า เขาเองเกิดใน
 เผ่าพันธุ์ที่เก่าแก่ที่สุดในโลก
 แต่ละคนในพวกกล้าหาญในการรบ เหมือนดั่งกับนักรบที่
 กล้าที่สุดในกวีนิพนธ์
 แต่ละคน ๆ ในพวกเพื่อนเต็มใจที่จะตายเสียดีกว่าจะไปทำ
 รือผู้อื่นเข้าอีก
 เขา นั้นอยู่ในเกาะกลางมหาสมุทร — เราเล่นเรือไป เมื่อ
 เข้าวันศุกร์ —
 เขา ซึ่งฆ่าพ่อของข้าพเจ้าก่อนวันข้าพเจ้าเกิด

หมายเหตุ

Had strick my father dead = beat my
 father to death
 would strike off his head = would cut off
 his head
 was noble in...worth = was a man of noble
 birth and (a man) of great worth
 sprang = was sprung from
 of song = in poetry
 liefer had died...a wrong = would rather
 die than to hurt the other.

I can row a boat.

He sat at the first row of seats. (แถวแรก)

I build my **own** house.

He **owns** a large piece of lands. (เป็นเจ้าของ)

He **owns** his fault. (สารภาพ)

He **owns** that he is wrong.

That makes no odds.

They are not at odds about a trifle.

The violent blow made him stagger. (หมัดแรงทำให้
เขาชวน)

His death is a great blow to me.

He springs upon his enemy. (โหดเข้าใส่)

The boat springs a leak. (เรือรั่ว)

His fame will endure for ever.

I cannot endure him. (ทนเขาไม่ไหว)

You should keep a civil tongue in your head. (สุภาพ)

She has become a civil servant. (ข้าราชการพลเรือน)

I must settle my account. (ชำระเงิน)

We settle the matter between ourselves.

He has settle in Canada. (ตั้งถิ่นฐาน)

He is the owner of this gloomy house. (มืด)

He is my gloomy companion. (อารมณ์เศร้าๆ)

I doubt if I can do it, but I'll try. (ลองดู)

That judge tries this case. (พิจารณาคดีนี้)

He tried to do his best. (พยายาม)

He tries on a new coat. (ลองสวมดูว่าจะเหมาะหรือไม่)

This branch of the tree is waving to and fro.

This is the largest branch of that family.

The house is in the course of construction.

It was a dinner of many courses.

The ship is now on her course. (กำลังเดินทาง)

The wind sways the branches.

He is not swayed by entreaty. (มิได้โอนเอนไปตามคำ
ขอร้อง)

He stretched his arms. (เหยียด ๒ แขน)

The people are up in arms. (ลุกขึ้นก้าน)

The rebels took up arms. (เข้าจับอาวุธ)

I even lent him my own took. (แม้กระทั่ง)

I was even with him. (แก้แค้นเขา)

This is an even number. (เลขจำนวนคู่)

Temperature has gone up two points. (ขึ้น ๒ จุด)

The price is at its lowest point.

The sword is sharp at the point.

I point his pencil. (เหลาดินสอให้แหลม)

The plant has struck root.

Ironworks require a large plant. (เครื่องมือใหญ่ ๆ
มากมาย)

I am much obliged. (เป็นหนี้บุญคุณมาก)

I was obliged to go. (จำต้องไป)

The memory of it has grown dim. (เลือน)

The clouds dim the sky. (ทำให้มัวมืด)

He has a passion for music.

He flew into a passion at trifles. (โกรธในเรื่องเล็กน้อย)

She has a graceful carriage. (วางท่าทรงงาม)

SHE went by carriage.

He spins the top. (ปั่นลูกข่าง)

He spins a long yarn. (เล่นนิทานยืดยาว)

The labourer tills the ground. (สนามเล่นพักผ่อน)

He has good ground of complaint. (มีหลักฐานพยานดี
สำหรับร้องทุกข์)

The crown of the head is at its centre. (หม่อม)

Maebeth was ambitious of the crown. (ทะเยอทะยาน
อยากได้มงกุฎ—ราชา)

We was crowned king.

Two teeth of mine have been crowned with gold.
(เลี่ยมฟันทอง)

He suffered torture. (ได้รับ—ทรมาน)

The king suffered on January 30th 1910. (ถูประหาร)

หอสมุดแห่งชาติ

เรื่องที่ ๒

The Mistakes of a Night

ชีวประวัติเป็นแขนงหนึ่งที่สำคัญของวรรณคดีอังกฤษ วรรณคดีหลายฉบับที่มีคุณค่ามาก (value ในที่นี้ มิได้แปลว่า “มูลค่า”) มิใช่เป็นแต่เพียงบันทึกชีวิตของคนที่มีชื่อเสียง (คนใหญ่คนโต) อันตรงต่อความจริงเหล่านั้นไม่ แต่ยังเป็นหนังสือที่มีค่าทางวรรณกรรมอย่างแท้จริง (จำไว้ว่าถ้าใช้ not only หรือ not merely แล้วต้องมี but หรือ but also ในประโยคหลังและคำ “works” เมื่อมีรูป พหูพจน์ เช่นนี้ หมายความว่างานเขียนแต่งทางหนังสือ) ชิวประวัติของโกลด์สมิท ที่นายเออวิงแต่งมิได้อยู่ในชั้นเยี่ยม แต่เป็นหนังสือที่น่าอ่าน น่าจะเป็นเพราะชีวิตของโกลด์สมิทเองเต็มไปด้วยเหตุการณ์อันซับซ้อน หรืออาจเป็นเพราะเออวิงจับจุดสำคัญในอารมณ์อันดีและสุภาพ ซึ่งดูเหมือนว่าโกลด์สมิทจะเป็นคนชนิดนั้น ได้จากในหนังสือที่โกลด์สมิทแต่งเอง

โกลด์สมิท, เหมือนกับนักประพันธ์คนหนึ่งหรือสองคน ที่ยังมีผู้จดจำได้ว่าในฐานะเป็นชายชาตรีคนหนึ่งแม้ ๗ กับผู้เป็นเขียน (produce (verb) = ผลิต produce (n) ผลิตผล product (n) = ผลิตภัณฑ์) นิสัยใจคอของเขาเป็นผู้แข็งแกร่งและอ่อนในมนุษยธรรม ซึ่งเขารู้สึกเองเป็นส่วนตัวในเขารวกับว่าเขาเป็นคนที่เรารู้จักจริง ๆ เขาเป็นคนที่มีความอดทนเปิดเผย: ซึ่งทำให้เขาเป็นคนที่ได้รับการต้อนรับเลื่องลือและเป็นที่รักใคร่ไม่ว่าเขาไปที่ไหน แต่ก็ทำให้เขาเป็นเหยื่ออย่างง่ายต่อการตลกไปกหาและการพรวไปด้วยลูกไม้และเล่ห์เหลี่ยม จนกระทั่งเรื่องที่ดีที่สุดในชีวิตของเขาบางเรื่องซึ่งกล่าวถึงเขา เป็นเรื่องตลกที่ล้อเขาซึ่งเขียนโดยเพื่อนของเขา เขาเป็นคนที่เห็นอกเห็นใจคน ใจกว้างขวาง และขี้สงสาร

จนกระทั่งเขาผิดเคื่องลงตั้งกว่า ๒-๓ ครั้ง เนื่องจากให้เสื้อผ้าหรือเงิน ซึ่งเขาต้องการไว้สำหรับตัวเขาไปในการกุศล จริงทีเดียว เขาเป็นคน ไม่ใคร่ระวังในการเงิน, ให้อย่างสุรุ่ยสุร่ายเมื่อเขามี และไม่คำนึงถึง ภายหน้าเลย จนกระทั่งเขาใช้ชีวิตส่วนมากของเขาไปในการต่อสู้กับการ เป็นหนี้ แต่บางทีเฉพาะการตกอยู่ในฐานะอิหลักอิเหลื่อ ซึ่งเขามักจะไป ประสพเป็นสิ่งที่มิผู้จดจำได้ แม้โดยปกติเขามักจะทำอะไรผิดๆ พลาดๆ เนื่องจากความสุรุ่ยสุร่าย ความซื่อ, การขาดความเห็นการล่วงหน้า หรือ แม้เนื่องมาจากความที่มีรูปร่างงดงาม และความซื่อ เหมือนดังในเหตุ การต่อไปนี้— กระนั้นก็มีแววแห่งความสนุกปราศจากภัยในเหตุการณ์อัน อุบัติขึ้นทันทีที่ท่า เราหัวเราะเขาโดยไม่รู้เยาะเย้ยหรือดูหมิ่นอย่างใด ดู เหมือนความโง่ของเขานั้นกลับเป็นเสน่ห์ของเขา ซึ่งทำให้เขาเป็นชายที่ มีความกรุณาและน่ารัก เคยเขาไม่มีความเย่อหยิ่งและไม่มีมาฮา

ศัพท์ที่ควรจำไว้

to be frank เป็นคนเปิดเผย

to be in pecuniary difficulties ขัดสนเงินทอง

to be overhead and ears in debt เป็นหนี้ท่วม

เล่ากันว่า เหตุการณ์ที่น่าขบขันได้เกิดขึ้นในการเดินทางกลับบ้าน ครั้งสุดท้ายของโกลด์สมิทจากเอจเวธเทาน์ บ้านของพ่อของเขาอยู่ไกล ประมาณ ๒๐ ไมล์ ถนนที่ไปนั้นผ่านเขา, รถเดินไม่ได้, โกลด์สมิทได้ม้า มาตัวหนึ่งสำหรับเดินทาง และเพื่อนคนหนึ่งได้ให้เงินเขา ๑ กินี สำหรับ เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เขาเป็นคนหนุ่มอายุ ๑๖ ปี และเมื่อได้ขึ้น ม้าได้ในฉับพลัน โดยมีเงินในกระเป๋า เป็นของธรรมดาหัวเขาสูงขึ้น เขา ตั้งใจจะแสดงตนเป็นชายชาติรี้ และใช้เงินอย่างอิสระแบบนักเดินทาง

II

และเราได้มาถึงเกาะในมหาสมุทรหนึ่ง และบนฝั่งทะเลนั้น
 แหะเขาอยู่
 แต่ลมเหือกใหญ่พัดอย่างกระทันหัน เล่นเอาเราออกจากฝั่ง
 สู่ทะเลอันเว้งว่าง

III

และเราได้มาถึงยังเกาะอันเงียบสงบ (Silent Isle) ซึ่ง
 เราไม่เคยมาก่อนเลย

ณ ที่นั้น มหาสมุทรอันเงียบ... จะไม่ได้ยินเสียงคลื่นกระทบ
 ฝั่ง และลำธารอันใสแวววับเมื่อต้องแสงส่องไหลโดย
 ไม่มีเสียงดัง และธารน้ำตกอันยาว

ไหลพลั๊ก ๆ ลงโดยไม่มีเสียงดังยังฐานของกำแพงภูเขา
 และต้นป๊อปปล้ำและไซเปรรัชซึ่งไม่ถูกลมพัดโอนไปเอนมา
 ออกงามสง่าจนแทบมองไม่เห็น

และต้นสนซึ่งขึ้นสูงมากจากผาหินที่โหดเหี้ยม จนไม่น่าเชื่อ
 และสูงขึ้นไปในท้องฟ้าเห็นนกกลีบบินพะเยิบ ๆ

และไก่ขันไม่ดัง และวัวร์ร้องไม่ออก และสุนัขเห่าไม่ดัง
 และเราไปรอบ ๆ และทั่วเกาะไป แต่ไม่มีใครพูด
 (พิมพ์) ได้ยินแต่เสียงลมหายใจ

20

ทุกสิ่งทุกอย่างหน้าดูเหมือนดังสิ่งที่มีชีวิตชีวาทั้งหลาย
 ทุกสิ่งทุกอย่างเงียบเหมือนความตาย

และเราเกลียดเกาะอันงามนี้ เพราะว่าเมื่อใด ๆ ที่เราพยายามจะพูด

เสียงของเราเบาและค่อยกว่าเสียง เสียงค้างคาวร้อง

และคนที่เสียงดัง ๆ และพูดเก่ง และสามารถพูดจนเอาคน
 เข้ารับได้

ร้อยทั้งร้อยที่ได้ยินเขาพูดจะโผนเข้าปะทะกับหอกดาบและ
 ตาย

- 25 โอ, เขาเหล่านี้ต้องนั่งเป็นไข ด้วยเห็นความตามของ
เกาะนี้ — ดังนั้นเขาเหล่านี้ก็โกรธมาก
เขาเหล่านี้เกือบจะเกิดฟาดปากกันขึ้น แต่ต่อมาเราก็
เล่นไปจากเกาะนี้เสีย

IV

- และเราได้มายังเกาะ โอเซลออฟเข้าตั้ง (เกาะตะโกน)
เราขึ้นบก นักบำหลายสิบตัว
ร้องจากยอดสูงสุด ด้วยน้ำเสียง คล้ายมนุษย์ และ คล้าย
คนพูด
มันร้องครั้งหนึ่งใน ๑ ชั่วโมง และเมื่อใดที่เสียงของ
มันร้องก้อง
- 30 วัว (ที่เทียบเกวียน) หนุมจะล้มลงอยู่กับทางไถ
และธัญพืชที่จะเก็บเกี่ยวได้ก็ตายแห้งไปจากทุ่งนา
และผู้คนในที่ลุ่มราบจะล้มตาย และวัวควายจะเป็นง่อย
เปลี่ยนลงไปตั้งครั้งจำนวน
และหลังคาจะยุบสวบลงบนเตาไฟ และบ้านเรือนจะ
เกิดเพลิงไหม้
และเสียงขันขานอันดังของนักบำเหล่านี้ เข้าถึงหัวใจ
ของพวกลูกเรือของฉันทัน
- จน พวกเหล่านี้ เกิด ปากเสียง กัน ด้วยการ ถีบเชิง เอ็ดอึง
และเกิดจับปล้ำกัน และฆ่ากันและกัน
- 35 แต่ฉันทันได้ดึงพวกเหล่านี้ออกจากกัน ฉันทันเห็นว่าเราอยู่
ที่นั่นไม่ได้แล้ว
และเราจึงทิ้งพวกคนที่ตายแล้วไว้กับนก และเรา
เล่นเรือไปกับคนที่บาดเจ็บ

V

และเราได้มาถึงยังเกาะดอกไม้ กลิ่นดอกไม้กระทบเรา
เมื่อเรายังอยู่กลางทะเล

กลิ่นหอมของดอกไม้ได้ถูกลมช่วย
และดอกพาชชั้นพลาเว่อแดง และดอกบลูกลีแบตตีช
เลื้อยตามหน้าผา

40 และดอกผักบั้งหลายหลากมากแหวดล้อม
และยอดเขาสูงสุดสพร้งไปด้วยดอกพลับพลึงแทนหิมะ
และดอกพลับพลึง เหมือนหิมะ เลื่อนล้อมวกเวียนลงมา
ผ่านท่ามกลางดอกตุลิวแดงและดอกป๊อบบี้
สีเหลืองสดของดอกก๊อช และสีแดงเรื่อของกุหลาบ
หลายล้านที่ผลิดอกปราศจากหนามและใบ

45 และด้านข้างของเกาะ นับจากยอดเขาโดยไม่มีต้นไม้
ดาดดาไปเหมือนธาราแห่งเพ็ชรนิลจินดา นับแต่
ท้องฟ้าจนถึงพื้นน้ำสีเขียวเงินของทะเล
และเราชมโน่นชมนี้ในดอกโครคัสทั้ง ๆ แหลม
และต่างไม้ถึงกรอบครัวและญาติมิตรของเรา
และเราเกลือกกลิ้งในผืนดอกพลับพลึง และร้องเพลง
ชโย (สรรเสริญ) ของนักรบกล้าหาญที่ซื่อสัตย์
จนต่างคนถูกเกษรเหลืองของดอกไม้เปื้อนตั้งแต่หัวจด
เท้าคล้ายรูปพระหล่อ

50 และคนหนึ่ง ๆ ก็แหงเห็นเหมือนจิ้งหรีดซึ่งกระหาบน้ำ
ในตอไม้ร้อนกลางวัน
ดอกช่อที่บานแล้ว และดอกตูมแต่ไม่มีผลไม้
และเราเกลียดเกาะดอกไม้ เหมือนเราเกลียดเกาะซึ่ง
เงียบสงัด

และเราฉีกขี้ดอกไม้นับล้านดอก และเหวี่ยงมันลงไป
ในอ่าว

และเราปล่อยให้เหลือแต่ผาหินล้วน ๆ
และโดยความโกรธ เราจึงเล่นใบไปเสีย

- 55 และเราได้มาถึงยังเกาะผลไม้ รอบเกาะตั้งแต่หน้าผา
และแหลม
องุ่นทั้งสีม่วง และสีเหลือง ห้อยระย้าหลายสิบหลายร้อย
พืด
และแดงไทยสุกแดงวาง (คาตัน) คล้ายกับดวงอาทิตย์
บนพื้นทรายที่เหลือง
และมะเดื่อขนดาดายตั้งแต่ชายฝั่ง และมีทั่ว ๆ ไป
ตลอดพื้นแผ่นดิน
และ มองเห็น ภูเขาเหมือนบัลลังก์ ที่ประดับด้วยเพชร-
พลอย
- 60 (เกาะ) แดงสพรั่งไปด้วยผลพลับทุก ๆ สี และผลแพ
อันเหลืองนับมากหลาย
และผลเบอร์ อันแดงฉาน และแดงเข้ม อันล้อมรอบเกาะ-
วัลย์ (ชนิดหนึ่ง) และเถาองุ่น
แต่ในผลเบอร์ และ ผลไม้ทุก ๆ ลูกนั้น มีความโอชะ อัน
เป็นพิษ
และที่ขอดภูเขา คือ ผลแอปเปิ้ล ผลใหญ่ ๆ ที่สุดที่เรา
เคยเห็น
และเมื่อผลแอปเปิ้ลโต มันก็เบียดเสียดกันโดยแทบ
จะไม่มีใบอ่อนระหว่างกัน
- 65 และผลไม้ทั้งหมดนั้นสุกแดงยิ่งกว่าคนเมื่อมีร่างกายแข็ง
แรง หรือแดงยิ่งกว่าหน้าคนเมื่อได้รับความขายหน้า
และเมื่อเย็นลง เมื่อพระอาทิตย์ตกลงไปแล้วยังทำให้
(บรรยากาศ) แดง
และเราพักอยู่ ๓ วัน และเรากินเสียเต็มที่ และเรา
กลายเป็นบ้า จนกระทั่งทุกคนชักดาบออกจะฆ่า
(ซึ่งกันและกัน) และเขาเหล่านั้นก็ตีต่อยกันและ
ฆ่ากัน

และตัวของฉันเองนั้นฉันได้รับทานแต่เล็กน้อย และ
 สรรบตบมือจนฉันทำให้การวิวาทนี้เลิกจากกัน
 70 แล้วฉันก็เตือน (บอก) ให้เขาเหล่านั้นระลึกถึงความ
 ตาชของบิดาของฉัน และเราก็เล่นไป

VII

และเราได้มาถึงเกาะเพลิงแสงเพลิงดวงตาเราตั้งแต่ไกล
 เพราะ ยอดเขา ได้ส่งแสงเพลิง สู่ดาวเหนือ สูงขึ้นไป ตั้ง
 ๓ ไมล์
 ความจำและความกึกก้องกินตาเรา แต่เราแทบจะยืน
 ตรงไม่ได้
 เพราะว่า ทั้งเกาะสันสะท้อนเหมือนคนที่ได้รับความตก
 ใจปางตาย (หรือความกลัวตาย)
 75 นอกจากนี้เรายังวิ่งเวียน (เอื้อม) ในผลไม้ที่เรากินอย่าง
 ยัดทะนาน และเป็นบ้านในที่สุดมีบางคนโดดเข้า
 ในเพลิง และเราเล่นไปหนึ่ง และเราผ่านมาถึง
 เกาะใต้ทะเล ณ ที่นั้นน้ำใสยิ่งกว่าอากาศ
 เรามองดูลงไป สวนอะไรนั้น : ช่างน่าสนุกจริง
 (ถ้าได้ไปที่นั่น) สวนสวรรค์อะไร ณ ที่นั้นนะ :
 มีหอคอยอันน่าอยู่เป็นสุข อยู่ลึกลงไปเป็นสายรุ้ง
 80 วังอันเจียบสงัด น่านอนให้หลับจนไม่ต้องตื่น
 และคนดีที่สุดและสุภาพที่สุดของฉัน โดดลงไปจมอยู่
 ในทะเล แม้ฉันจะพูด (ตัดทาน) ทำใด (ก็ไม่ฟัง)
 และสวรรค์ก็หายไป

VIII

และเราได้มาถึงยังเกาะบริบูรณ์ ณ ที่นั้นสวรรค์เอียง
 ลงมาชิดกับแผ่นดิน
 และตั้งแต่รุ่งอรุณ แสงอาทิตย์ส่องแสงแพรวพราว
 จากเมฆลงมายังเรา

แล้วค่อยๆ พุ่งตรงและส่องมายังพวกเราทุกคน ขณะที่
(ดวงอาทิตย์) ขึ้นจากขอบฟ้า

ไม่จำเป็นต้องทำงานอย่างใดเลย

และเราเดินท่องเที่ยวไปรอบๆ และทั่วเกาะโชคดียิ่งจริงๆ

และเราร้องเพลงชัยชนะของฟินน์ และไม้ถึง (เลือด)

คนโบราณ

และเราสังเกตดูที่คลื่นอันไหลไปมาทางที่เรานั่งใกล้ธาร
น้ำพุ

และเราร้องเพลงของกวีเก่า และถึงเกียรติศักดิ์ของ

ราชันของเทพธิดา

แต่ในที่สุด เราก็เริ่มเบื่อ และถอนหายใจ และ

ลงเหยียดแขนขาและหา

จนกระทั่งเราเกลียดเกาะบริบูรณ์ และแสงพวยพุ่งของ

อาทิตย์ยามรุ่งอรุณ

เพราะไม่มีศัตรูได้อาศัยใกล้ แล้วเกาะพฤษชาตินี้เป็น
ของเรา

และเราเริ่มเล่นลูกบอล และเริ่มเล่นขว้างก้อนหิน

และเราเริ่มเล่นรบ แต่นั่นเป็นการเล่นที่อันตราย

เพราะความรักในการรบพุ่งยังคงฝังอยู่ในตัวเรา

เรามากัน และเราก็เล่นไปเรื่อย

IX

และเราได้มาถึงเป็นเวลาไม่อำนวยฤกษ์ยังเกาะหอคอยคู่

หอคอยอันหนึ่งทำด้วยหินเกลี้ยงเกลา อีกหอหนึ่งสลัก

เป็นรูปดอกไม้ต่าง ๆ

แต่แผ่นดินไหวได้ ทำให้โพลงได้นำโยกไปมา

และทั้งสองหอกระแทกกันและชนกัน

และนกแจ๊คคอบินออกจากหอคอยและส่งเสียงโผนเจง

อย่างไร้ผล

และเสียงระฆัง กระทบ กระแทก เสียง เข้า หัวใจ และ
 สมอง
 จนกระทั่งเราเกิดความคันมือขึ้นมา และทุกคนหันเข้า
 ข้างหอคอย
 บางคนเข้าข้างหอคอยที่หินสกัดเรียบ แต่ส่วนมาก
 เข้าข้างหอคอยดอกไม้อีสลัก
 และความกึกก้องของฟ้าร้องดังลั่นตลอดวัน
 เพราะครึ่งหนึ่งของพวกเราฆ่าอีกส่วนหนึ่ง และ
 ภายหลังนั้นเราก็ก่เล่นไปเสีย

X

และเราได้มาถึงเกาะนักบุญคนหนึ่ง ซึ่งได้เคยไปเซนต์-
 เบรินตันในกาลิโพน
 เขาดำรงชีวิตตั้งแต่นั้นมาอยู่ในเกาะ และอายุของเขา
 ได้ ๓๐๐ ปี
 และเสียงของเขา ค่อยมาก เหมือนดังกับมาจากโลกอื่น
 และตาของเขาแสดงความเมตตาการุณ
 และผมขาวยาวตกชัน และหนวดยาวถึงเท้า
 และเขาพูดแก่นันว่า โอ เมลคูน ขอให้สมประสงค์เถิด
 จงจำคำของพระเจ้าเมื่อพระองค์พูดบอกว่า “การแก้
 แค้นนั้นแล้วแต่เจ้า”
 พ่อแม่ของเขาได้ฆ่า พ่อของเจ้า ทั้งในสงคราม หรือการ
 ทะเลาะส่วนตัว
 พ่อของเจ้าได้ฆ่าพ่อของเขาเสีย ต่างคนก็ได้แก้มือ
 กันแล้ว
 พ่อของเจ้าได้ฆ่าพ่อของเขา การฆ่ากันเช่นนี้จะยืดเยื้อ
 ไปนานเท่าใด ?
 จงกลับไปยังเกาะของพินน์ และจงไตร่ตรองดูให้ดีว่า
 สิ่งที่แล้วก็ควรให้แล้วกันไปเถอะ

และเราได้จับปลายหนวดของเขา และเราพรวดมมด
 ดังที่เราได้ยืมเขาสด

และชาย ผู้ควรได้รับ ความเคารพ สักการะนี้ ล้างบาปให้
 เรา และเราได้เล่นไปเสียด้วยความเศร้าใจ

XI

และเราได้มาถึงยังเกาะที่เราถูกลมพัดไปจาก
 และบุคคลที่ได้ฆ่าพ่อของฉันทอยู่บนเกาะนั้น ฉันทได้เห็น
 เขา และฉันทก็ได้ปล่อยให้เขาอยู่ (ไว้ชีวิต)
 ช่างน่าเบื่อเสียกระไรในการเดินทางนี้ ในความลำบาก
 ยากกาย ในการต่อสู้วิวาท และในบาป (นั้น ๆ)
 เมื่อฉันทขึ้นบกที่เกาะพื้นนี้ พร้อมกับพวกฉันทเพียง
 หนึ่งในสิบ (ของจำนวนคนที่พากันไป)

แปลและอธิบาย

หน้า 132

- line 3 Each of them.....worth = every one in my
 company was born of good ancestry (เหล่ากอดี)
 and was of great worth (ทรงวุฒิสุง)
- 4 And each.....earth = Some boasted that he
 came of the oldest good otook in the world
- 5 = Others boasted of being the brovest fighters
- 6 = Others again bragged (โม้) that should
 they fail in the fight, he would rather die
 than to hurt the other

- 7 we sailed.....morn = we set out on Friday
in the morning
- 10 a sudden.....sea = A sudden blast of
wind drove our boat
into the wide sea
- 11 that we never....before = that we have never
landed there before
- 13 And the.....sound = th brooks, clear and
glittering, flowed
smoothly and quietly

หน้า 133

- line 14 and the long water falls poured in..... walls
= poured quietly to the foot of the hill
- 16 the pine shot...height = the pine grew far high
into the sky (from
the cliff)
- 19 = we went round and through the island but
heard no noise except a breath of air
- 20 = Life on this island was pleasant, but the place
was very quiet
- 21 for.....speak = for whenever we tried
to speak out
- 22 = we failed in our attempt to utter a loud sound
- 23-24 = the men whose voices were very loud and who
could put their soldiers to fight to death
- 25 O they.....charm = the beauty of the
island rendered him
dumb

so flustered.....ther = they were filled with
hemger.

26 they almost.....away = they nearly attacked
one. another, but after
that, we left that is-
land.

27-28 we landed.....words = we went to the shore,
many wild birds cried
with human voices
from the top of the
mountain.

หน้า 134

line 29 whenever.....pealed they uttered a loud,
piercing cry. (ร้องเสียง
ดังแหลมบาดหู)

30-32 = Their voices made the steer at the plough fall
down, the harvest die, the men's lives come to
an end, the cattle lame, the roof demolished,
(พัง) the house destroyed by fire.

33 = The crew were affrighted (or afraid).

34 = till they shouted as loud as the birds cried.

They fought against one another, and some of
them were slain.

35 = I pulled them apart, (ดึงออกจากกัน) I saw that
we could not stay there.

36 we left the corpse of our friends to the mercy
of the birds, and we, with our wounded
friends, left the island.

- line 44

- 49 = Till our bodies were covered from head to foot with pollen. (เกษรดอกไม้)
- 50 = Every one was dried by heat and was thirst for food.
- 51 = The place abounded with flowers but there was no fruit.
- 53 = The tore millions of flowers to pieces and flung them into the bay.
- 54 = We rooted out all the plants, and angrily we sailed for another island.
- 56 = Myriads of grapes of purple colour or of yellow colour hang down.
- 59-61 The mountain was standing high like the throne, amidst the sweet, bracing air, and was abound with plums of every colour, pear, and red berries, that grew on bine and vine.
- 64 = They pressed on each other so that no leaflet grew among them. (เบียดกันจนใบขึ้นไม่ได้)
- 66 When.....descended = when evening descended
- 67-68 till every.....slew = till every men fought against and killed their friends.
- 69 = I myself had eaten very few, I pulled them apart.
- 70 = Then I told them to think of my father's death.

71 = The light of fire lured our eyes from afar.

72 = The peak reflected the light far into the sky.

73 but scarcely...upright = could not stand upright.

หน้า 137.

line 74 = The island trembled like a panic-stricken man.

75-76 = Besides, we were unwell, owing to the fruits we had eaten. Some of them at last became mad and leaped into the fire, and we passed.

77 = over an island under the sea, where the water is clearer than air.

78-82 = we looked down into the water, we found a garden and a towers standing deep in it, and palaces. There of my best friends plunged their heads down into the water; as I could not forbid them at instant, then they saw that the things seen disappeared.

83 where land = where the heavens are very close to the land.

86 = No need to work.

หน้า 138

line 94 = we began to play the ball etc.

95 that play = that was a dangerous play.

96 For us = love of battle was still existing in our minds.

97 in an evil time = inauspiciously. (ฤกษ์ไม่ดี)

98 one caraed flowers = one was carved into
the shape of flowers
all over.

99 = These earthquake in the hollows under the
dells was a harizontal movement.

100 The two towers as well as the bells clashed
each other.

101 gangled uain = quarrelled noisily but
uselessly.

102 = they heard the clash and resonant sound of
the bells

103 = Till they felt the love of battle.

หน้า 139

line 104 = Some sided with (เข้าข้าง) the clean-cut stone
but a greater number of them was on the
side of the carven flowers.

105 = It thundered hard all day.

108 his winters score = he was three hundred
years old.

109 his eyes sweet = his eyes show her
kindness.

110 = his white hair reached his heels and his white
beard reached his feet.

116 and suffer Past = and consider the past
is past. (คิดถึงว่าแล้วก็แล้วกันไป)

Exercise

A) คุดอนท้ายของเล่ม

B) Q: นามอะไรบ้างที่เกิดจาก (ได้รูปจาก) หรือ เกี่ยวข้องกับคำต่อไปนี้

A: foundation	vengeance	}	endurance
forgiveness	revenge		energy
pleasure	success		passion
	eternity		
	achievement		reconciliation
	belief		poison
	remembrance		—

C) Q: จัดคำในบัญชีหมายเลข II ตามหัวข้อในบัญชีหมายเลข I

A: Tree	Flower	Fruit	Bird	Insect	Animal
pine	rose	grape	chicken	bat	goat
fir	lily	apple	lark	silkworm	cattle
willow		(plum)	pigeon	spider	bull
fig		pear	eagle		lion
plum		berry			bear

D) Q: จงตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการแต่งประโยคให้บริบูรณ์

A: A person sneezes when the mucous membrane of his nose is irritated. (ระคาย)

A person chokes when his throat is squeezed.

A person screams when he feels some pain suddenly.

A person shudders at the sight of blood.

A person scolds when he is looked down upon by another man.

A person sighs when he is very tired.

A person boasts when he knows for sure that he is the best-dressed man in the town.

A person yawns when he feels sleepy.

2 A person is blind when he is deprived of sight.

A person is deaf when he cannot hear.

A person is dumb when he is not able to speak.

A person is lame when he is not able to walk properly.

A person is naked when he is without clothes on.

3 A horse neighs (เหิน). A fierce dog growls (กราวลข).

A dog barkss. A cock crows (ขัน).

A cow lows. A bird sings.

4 A fir is of green colour. An apple is of yellowish-green.

An eagle..... A lion is of dull-yellowish colour.

A lily is of white colour. A rose is of pink colour.

Grapes are of pale green colour. Plums are of red, green, purple, or yellow colour.

E) Q: จงแต่งประโยคด้วยคำต่อไปนี้ ใช้คำหนึ่งโดยมีความหมายได้ ๒ ความหมาย หรือมากกว่านั้น

A: Many men have entered for the race.

He is a man of noble race.

He has an open countenance.

He has opened his account at the bank. (เปิดบัญชี)

That translation may stand. (อาจใช้ได้)

I stand by my promise. (ยึดถือคำสัญญา)

His hairs stand on end (ขนลุก).

He is wasting away for lack of food. (ผอมลง)

His resources were rapidly wasting. (หมดไป)

The sun shoots its beams through the must.

The lad is shooting up quickly. (สูงเร็ว)

He broods over his wrongs. (ครุ่นคิดถึง)

He was induced to do wrong.

The account is past due.

I did it on his account.

I cannot account for it. (ให้เหตุผล, อธิบาย)

The size of this stone should be taken into account.

He was beheaded on a **charge** of treason. (ในข้อหา
ฐานกบฏ)

The landlord **charged** him no rent for the room.
(ไม่คิดค่าเช่าห้อง)

I **charge** you with that duty. (ฉันมอบหน้าที่นั้นแก่ท่าน)

He has sharp **features**. (หน้าตาคม)

The newspapers **feature** aviation.

Will you do this for me.

He left some money to charitable purposes in his
will. (พินัยกรรม)

He is a man of strong will.

It is a **fair** price.

He bids **fair** to (มีท่าทางส่อให้เห็นว่าจะเป็น) be a good
accountant. (สมุหบัญชี)

The **fair sex** (ผู้หญิง) will not do so.

This expression is not clear. (วลีนี้ไม่ชัด)

Her beauty is beyond expression. (เกินกว่าจะพรรณนาได้)

She has a fine sense of humour. (ปัญญาทางพูดขบขัน
ดีมาก)

He is lost to all sense of shame. (ไร้หิริโอตตัปปะ)

This sense of the word is difficult to explain.
(ความหมายยากจะอธิบาย)

He gorged himself with pork. (สวาปาม)

The gorge is very far.

He is an upright gudge. (ยุดติธรรม)

He set up that post upright. (ตั้งตรง)

The mist spoilt the view. (สิ่งที่เห็น)

I fell in with his **views**. (ลงนิวด้วยกับความเห็นของเขา)

Stand at ease. (ยืนพัก เวลาหัดแถว)

He is at ease. (ทอดอารมณ์ พักผ่อน)

He lives at ease. (อยู่อย่างพุ่มเฟือย)

She barred the door. (ยืนขวางประตู)

Poverty is not a bar to happiness. (เครื่องกีดขวาง)

She treated me kindly.

He treated me for rheumatism. (บำบัดโรคปวดข้อ)

He fools away his time. (เสียเวลาโดยไร้เหตุ)

He plays the fool. (เล่นเป็นตัวตลก)

He makes a fool of me. (ตบตา, ล้อลวง)

He is a vain boaster.

His attempt is in vain. (ไร้ผล)

I replace coal fires by gas. (ใช้ไฟแก๊สแทนถ่านหิน)

All books must be replaced by on the shelves.
(เอาไว้ที่เก่า)

He is fearful of the result. (รู้สึกกลัว)

This is a fearful railway accident. (น่ากลัวภัย)

ฉะนั้น แทนที่จะเดินทางตรงไปยังบ้าน เขาได้หยุดพักคืนหนึ่ง ที่เมืองเล็ก ๆ ชื่ออาด้า, และพักทายคน ๆ แรกที่เขาพบ, ถ้ามหาบ้านที่ดีที่สุดในละแวก ด้วยท่าทางภูมิฐาน, โดยโชคร้ายคนที่เขาได้พักคือ เกล็ดนักกุ่ม ๆ ชัน ๆ ที่มีชื่อ, ซึ่งกำลังพักอยู่กับครอบครัวของมิสเตอร์เฟเดอัสโตน เศรษฐี (ผู้มั่งคั่ง) รู้สึกขำ ๆ ในความวางท่าใหญ่ของเจ้าหนุ่ม และปรารถนาจะเล่นตลก โดยบอกค่าใช้จ่ายเอง เศรษฐีจึงนำเขาตรงไปยังบ้านที่ ตามถ้อยคำว่า “ดีที่สุดในละแวก” นั่นก็คือ “บ้านของมิสเตอร์เฟเดอัสโตน” ฉะนั้นโกลด์สมิธจึงขี่ม้าขึ้นมายังสถานที่ ๆ เขาเข้าใจว่าเป็นโรงแรม, สั่งให้เอาจูไปเข้าคอก, เดินเข้าไปในบ้าน, เข้าไปนั่งใกล้เตาไฟ และขอกับข้าวที่เขาจะกินได้ต่างอาหารค่ำ ในโอกาสปกติธรรมดา เขาซื้อปลาและกิริยาอาการเงอะงะ แต่บางที่เขากินนอนอย่างเปรมในโรงแรม และเขารู้สึกว่ามีผู้ต้องการจะให้เขาแสดงความเป็นลูกผู้ชาย และแสดงความเป็นนักเดินทางที่เจนจัด ตัวของเขานั้นไม่คู่ควรกับกับสถานะที่เขาเสแสร้งเป็นนี้ เพราะเขาเตี้ยและล่ำหนา และมีหน้าตลกกระ และการวางท่าทางไม่สมกับสถานะอันสำคัญเจ้าของบ้านอย่างใดก็ดี, จับได้ในไม่ช้าว่า การผิออย่างขบขัน และการเป็นชายที่อารมณ์ดี ตั้งใจจะให้การเป็นไปดังว่า โดยยอมให้เขาแสดงคุณสมบัติบางอย่าง โดยเฉพาะที่เขาอยู่ในทันใดว่า แขนที่บุกรุกเข้ามาเป็นลูกชายของผู้รู้จัก

โดยฉะนั้นโกลด์สมิธถูกต้อมจนถึงที่สุด และได้รับการอนุญาตให้แสดงวางอำนาจเต็มที่ตลอดเย็น ไม่มีเด็ก ๆ นักเรียนรับการปลื้มใจเช่นนี้ เมื่อลงมือเสิร์ฟอาหาร เขายืนยันโดยท่าทางใหญ่โตว่า เจ้าของที่ดิน, ภรรยาของเขา, และบุตรสาว ควรจะมานั่งกินข้าวกับเขา และสั่งเหล้าองุ่น ๑ ขวด เพื่อเอามาให้แก้มให้เป็นโอชะยิ่งขึ้น การแสดงตอนหลังคือการไปนอน เมื่อเขาสั่งโดยเฉพาะว่าให้มีฮอตเคลเวลาอาหาร

มือเข้า ความอายและความกลัวเมื่อได้มารู้สึกตัวในตอนเช้าวันต่อมาว่า
เขาได้ประพฤติดนไม่สุภาพและคั่นเคยกันเกินไปในบ้านของสุภาพบุรุษ น่า
จะได้นำไปคิดแล้ว, ตรงต่อนิสัยที่ชอบเปลี่ยนเหตุการณ์ในชีวิตของเขา
ให้มาเป็นประโยชน์ทางวรรณกรรม เราจึงเห็นได้ว่า บทที่เกิดการผิด
อย่างน่าหัวร่อ และความเข้าใจผิดคนนี้ซึ่งได้ดัดแปลงเป็นบทละครในต่อมา
ภายหลังหลายปี เป็นละครตลกอันน่าขม ซึ่งชื่อว่า "She stoops
to conquer หรือ the Mistakes of a Night"

ศัพท์

amusing	ซึ่งทำให้ขบขัน(มักใช้กับเหตุการณ์)
amused	(ใช้กับคน)
incident	เหตุการณ์
lay through	ผ่าน
impassable	ผ่านไม่ได้
procured	หามาได้
provide-with	จัดหามาให้
self-importance	ความเข้าใจว่าตนเองเป็นคนสำคัญ
play	แสดงแสดง
directed	นำไป
literally	ตามถ้อยคำ
supposed	เข้าใจว่า
occasions	โอกาส
awkward	เขอะชะ, เกะกะ
manners	มารยาท
person	ตัว (เอง)

experienced
 by no means
 calculated
 justify
 pretensions
 carriage
 distinguished
 spotted
 order
 determined
 play up to
 accidentally
 intruding
 was fooled bent
 sway
 served
 insisted
 lordly
 crown
 benefit
 confusion
 dismay
 laughable
 dramatized
 admirable
 account

เงินจัด

ไม่เลย

เหมาะ

แสดงว่าถูก

สิ่งที่คนแสวงหาเป็น

การวางท่าทาง (เวลาเดิน, นั่ง ฯ)

สูงกว่าธรรมดา

เป็นจุด ๆ

ระเบียบ

ตั้งใจ

ล่อให้ตายใจ

บังเอิญ

รูกล้ำ

ถูกหลอกจนสุดตัว

บังคับบัญชา

ขึ้นชั้น

อย่างจ้าวนาบ

ประโชน

ความอาย

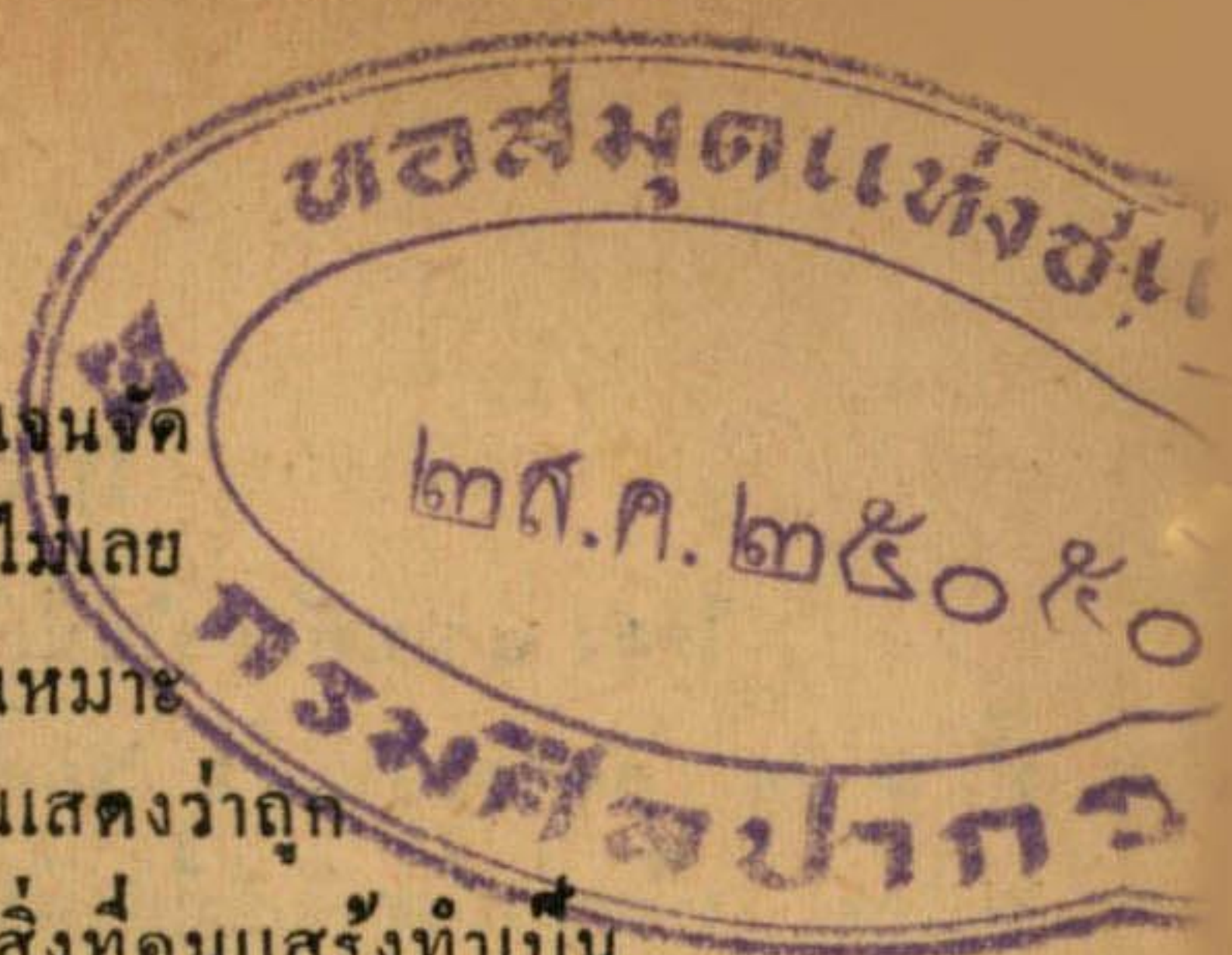
ความขยี้

ที่น่าหัวเราะ

ดัดแปลงให้เป็นเรื่องละคร

น่าชม

ประโชน

โคลง ๒ บท

โคลง ๒ บทดังต่อไปนี้เป็นโคลงที่ A. A. Milne แต่งขึ้น
ทั้ง ๒ บท ถัดจากหนังสือ Now we are six (เดี๋ยวนี้เราอายุ ๖ ขวบ)
Milne เป็นนักประพันธ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ เป็นคนที่มีชื่อ โดยเฉพาะใน
ทางโคลงและเรื่องสำหรับเด็ก ๆ ไม่แน่ว่านักประพันธ์อื่นคนใดบ้างที่
จะจับหัวใจของการเป็นเด็กได้ถูก หรืออธิบายได้โดยยังความเพลิดเพลิน
หรือไม่ ส่วนมากของโคลงและของเรื่องได้รับการแนะนำจากเด็ก ๆ ของ
ผู้ประพันธ์เอง เครื่องเล่น, หนังสือ, เกมเล่น และของที่ติดตาม
ความคิดนึกอันเหมาะสมแต่แปลก ๆ แก่เด็ก

และสิ่งที่เสกสรรค์แต่งขึ้น ประกอบเป็นเรื่องเป็นชุด ๆ มีหนังสือ
๒ ประเภทซึ่งกล่าวถึงเด็กเล็ก ๆ หนังสือ เกี้ยวแก่เด็ก ซึ่งเป็นที่พึงใจ
แก่ผู้ใหญ่ และ หนังสือสำหรับเด็ก ซึ่งสำหรับจูงใจเด็กเท่านั้น หนังสือ
ของ Milne มีชื่อแปลกดังนี้ คือ เป็นหนังสือทั้งสำหรับเด็กและเกี่ยว
กับเด็ก และดูเหมือนจะเป็นที่พึงใจแก่เด็กเท่า ๆ กับพ่อแม่

เรื่องที่ ๓

US TWO

แปล

ฉันอยู่ที่ไหน ๆ หมูปี้ก็ต้องอยู่ด้วยเสมอ
ปี้และฉันอยู่ด้วยกันเสมอ ๆ
ฉันจะทำอะไร ปี้ก็ต้องการทำ
หมูปี้พูดว่า “ท่านกำลังจะไปไหนวันนี้ ?”
สองเท่าสิบเอ็จเป็นเท่าไร ฉันพูดกับหมูปี้
(สองเท่าอะไรนะ ? หมูปี้พูดกับฉัน)
ฉันคิดว่ามันควรจะเป็นยี่สิบสอง
‘ถ้าฉันคิดเอง’ ปี้พูด
มันไม่ใช่เลขที่ทำงาน ๆ เลย
แต่มันก็เท่านั้นแหละ ปี้พูด เขาพูด
มันก็เท่านั้นแหละ (คือยี่สิบสอง) ปี้พูด
ให้เราหามังกร ฉันพูดแก่ปี้
เอาซีให้เราหามังกร ปี้พูดแก่ฉัน
เราข้ามแม่น้ำและพบสองสามตัว
นั่นแน่ มังกรแน่เต็มว ปี้พูด
พอฉันเห็นปากของมันฉันก็รู้
มันก็เป็นมังกรดังที่มันเป็น ปี้พูด เขาพูด
มันก็คือมังกรดังที่มันเป็น ปี้พูด
ให้เราทำให้มังกรตกใจ ฉันพูดกับปี้
ถูกแล้ว ปี้พูดกับฉัน

ฉันไม่กลัว ฉันพูดกับปู่
 และฉันจับเท้าและฉันร้องต้งว่า ชู้!
 เจ้ามังกรโง่ — และมันก็บินไป
 ฉันไม่กลัว ปู่พูด เขาพูด
 ฉันไม่เคยกลัวเช่นเดียวกับท่าน
 ดังนั้นฉันอยู่ที่ใดก็มีปู่อยู่เสมอ
 มีปู่และฉันอยู่เสมอ
 “ฉันจะทำอะไร” ฉันพูดกับปู่
 ถ้ามันไม่ใช่สำหรับท่าน และปู่พูด จริงซี มันมีใช้ของ
 สนุกสำหรับคนๆ เดียว แต่ ๒ คนเป็นเพื่อนกันได้ ปู่พูด
 เขาพูด
 นั่นคือมันเป็น

ศัพท์

in particular	โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
expressed	พูด, แสดง
delightfully	ยังความเพลินใจ
suggested	แนะนำ
fancies	สิ่งที่ทำขึ้นตามความคิด
pretences	สิ่งที่แสวงัดดแปลงขึ้น
grown-ups	ผู้ใหญ่
appeal to	จงใจให้นิยม
peculiarity	ความแปลก
dragons	แมลงปอ
paw	เท้าสัตว์

เรื่องที่ ๔
The Old Sailor

แปล

ครั้งหนึ่งมีกลาสีแก่คนหนึ่งซึ่งปู่ของฉันทูจักดี
กลาสีคนนี้มีสิ่งหลายสิ่ง (งาน) ซึ่งเขาต้องการจะทำ
ซึ่ง, เมื่อใดที่เขาคิดว่าเขาจะลงมือทำ
เขาก็หาทำได้ไม่เพราะเขาอยู่ในสถานะที่ไม่สามารถ
เขาเรือแตก และอยู่บนเกาะมาหลายสัปดาห์
และเขาต้องการหมวก ๑ ใบ และเขาต้องการกางเกง
ขี้ม้า

10

และเขาต้องการแห หรือเชือกและเบ็ดสัก ๒-๓ ตัว
เพราะว่าเต่าและสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านอ่านพบในหนังสือ
และเมื่อคิดถึงสิ่งนี้ เขาระลึกได้อย่างหนึ่ง
ซึ่งเขาต้องการ (เพื่อหาน้ำ) และนั่นคือ น้ำพุ
และเขาคิดว่า พุดถึงสิ่งที่เขาจะหา และเลียง
(ถ้าพบมัน) แปะหรือลูกไก่และแกะ
แล้วก็เพราะอากาศ เขาต้องการกระท่อม
ซึ่งมีประตู (สำหรับเดินเข้ามา) ซึ่งเปิดและปิด
(ซึ่งมีสปริงเคลื่อนไหว) อันเป็นประโยชน์ถ้าจะมา
และต้องการกุญแจที่แข็งแรง เพื่อกันคนป่าคนเถื่อน
ไม่ให้เข้ามา

เขาเริ่มทำเบ็ดตกปลา และเมื่อเขาได้เริ่มแล้ว
เขาได้ตกลงใจว่าเขาทำไม่ได้เพราะแสงแดด
ดังนั้นเขาจึงรู้ว่า เขาควรจะเริ่มต้นทำอะไรก่อน และ

20 สิ่งนั้นแหละที่เขาควรรหาหรือทำคือหมวกกันแดดใบใหญ่
 เขากำลังทำหมวกด้วยใบไม้จากต้นไม้
 เมื่อใดที่เขาคิดว่า “ฉันร้อนเหมือนวัตถุ”
 และฉันหาอะไรไม่ได้ที่จะดับความกระหายของ
 ดังนั้นฉันจะหาน้ำพุ และฉันจะหาเป็นครั้งแรก
 แล้วเขาคิดไปขณะที่เขาเริ่มลงมือว่า ‘โธ่, ที่รัก’
 ฉันจะอยู่อย่างว่างเปล่าภายในตอนเช้าโดยไม่มีใครอยู่ด้วย
 ดังนั้นเขาจึงจดบันทึกในสมุดพกไว้ ๒ แห่ง:
 ว่า “ฉันต้องหาลูกไก่ก่อนอื่น” และ มิใช่! ฉัน
 หมายถึงแพะนะ

เขาได้เห็นแพะ (ซึ่งเขาได้เคยเห็นแต่รูป)
 30 เมื่อเขาคิด ‘แต่ฉันต้องมีเรือสำหรับฉัน’
 แต่เรื่อนั้นหมายถึงเป็นเรือใบ ซึ่งหมายถึง (ต้องหา)
 เชือกและด้าย
 ดังนั้นฉันนั่งลงดีกว่า และทำเข็มขึ้นแทน
 เขาเริ่มลงมือทำเข็ม แต่คิดขณะที่เขาทำ
 ว่า, ถ้าเกาะนี้เป็นเกาะที่คนป่าเถื่อนชุ่มช้อนอยู่
 นั่งปลอดภัยอยู่ในกระท่อม ซึ่งเขาไม่จำเป็นต้องกลัวอะไร
 ในขณะเดียวกันนี้ คนป่าเถื่อนอาจมาขู่เข็ญก็เป็นได้
 ดังนั้นเขาจึงคิดถึงกระท่อม และเขาคิดถึงเรือ และ
 หมวก และกางเกงขี้น้ำ และลูกไก่ และแพะ
 และเบ็ด (เพื่ออาหาร) และน้ำพุ (เพื่อดับความ
 กระหาย)

- 40 แต่เขาคิดไม่ออกเลยว่าเขาควรจะทำอะไรก่อน
 และดังนั้นในสุดท้ายเขาก็มิได้ทำอะไรเลย
 แต่นอนตากแดดอยู่บนพื้นกรวดหิน โดยมีผ้าเอาใจ
 กลุ่มตัว (สพายเฉียง)
 และฉันคิดว่า วิธีที่เขาได้ทำนั้นน่าอายมาก
 เพราะเขาก็มิได้ทำอะไร นอกจากนอนตากแดดอยู่จน
 มีผู้มาช่วย

ศัพท์

state	สถานะ (ดังที่เป็นอยู่ในขณะนั้น)
shipwrecked	เรือแตก (ในทะเล)
breech = breeches	กางเกงขี้น้ำ
net = fish-net	แห, ตาข่าย
turtles =	เต่า
lock =	กุญแจ
sun-stopping	กันแดด
basked	นอนตากแดด
shingle	พื้นทรายและกรวดริมทะเล
wrapped up	ถูกห่อหุ้ม, พัน
shawl	ผ้า (เอามาห่มและนุ่งในผืนเดียวกัน)

เรื่องที่ ๕
Crossine the Bar
ข้ามสันดอน

- 1 (พระอาทิตย์ตกและดาวประจำเมืองขึ้น = ความตาย
ใกล้เข้ามา ลงแห่งการตายปรากฏขึ้นแล้ว)
และได้ขึ้นเสียงเรียกฉันแล้วละ !
เมื่อวิญญูณฉันลอยละล่อง
ความขึ้นลงของชีวิต ซึ่งเต็มไปด้วยความโกลาหลและ
ความอวดดีดังที่เป็นอยู่คงจะหมดไป
เมื่อฉันตายและกลับไปยังเมืองผี อันเป็นสถานที่ๆ ฉัน
ได้มาจาก
จวนเวลาและสัญญาณของการถึงมรณาแน่แล้ว
- 10 และหลังจากนั้นแล้วก็หมดความรู้สึกตัว
และขออย่าให้มีการเศร้าโศกเลย ในการจากไปเมื่อ
ฉันสิ้นใจ
เพราะแม้ฉันจากชีวิตนี้ไป
ทะเล (เมืองผี) พาฉันไปอยู่ด้วยเป็นเวลานาน
ฉันหวังที่จะเห็นผู้มานำวิญญูณ (พระเจ้า) ของฉันไป
เค็มตา เมื่อฉันตายจากโลกนี้ไป

ศัพท์

moaning
put out to
boundless
pilot
embark

การร้องไห้, ครวญ
เล่นใบ, ออกเรือ
กว้างใหญ่
ผู้มานำวิญญูณของฉันไป (พระเจ้า)
เริ่ม (สิ้นใจ)

เรื่องที่ ๖

A Wet Sheet and a Flowing sea

เชือกเปียก และทะเลที่น้ำไหลไปมา
ลมที่ไล่หลังมา
และพัดตอใบสีขาวและดั่งว้อ ๆ
และพัดเรือกระโดงอันแข็งแรงและโค้งไปโค้งมา
จนกอนทรีย์ที่กำลังล้าพอง
เรือแล่นเร็วและทั้งอังกฤษไว้เบื้องหลัง

ลมพัดเอื่อย ๆ
ฉันได้ยินลมครวญเบา ๆ
แต่ขอให้พัดแรง ๆ เถิด
และลูกคลื่นใหญ่ ๆ
และลูกคลื่นให้ใหญ่, เจ้าหนุ่มของฉัน
เรือไม่สะดุ้งสะเทือน และกำลังเล่นคลื่น
บ้านเมืองของเราเป็นน้ำไปทั้งนั้น
และพวกเราร่าเริง

มีลมพายุพัดในดวงจันทร์อันเลี้ยว ซึ่งอยู่ไกลโพ้นนั้น
มีฟ้าแลบในเมฆอันอยู่โน้น
แต่กลาสี, จงฟังดนตรีซี! (หมายถึงเสียงลมเสียงฟ้า
ครวญแสง)

ลมกำลังพัดดัง
ลมกำลังพัดดัง คนของฉัน
ฟ้าแลบคนอง

ขณะที่วังของเราคือเรือ มรดกของเราคือทะเล ทะเล
เป็นสิทธิของเรา

ศัพท์

sheet	เชือก
flowing = running	ไหลไปมา
follows fast =	ตามติด
rustling	ทำให้เกิดเสียงวู้อ ๆ
gallant	แข็งแกร่ง
free	ลำพอง
lee	ด้านหลังลม (คือเบื้องหลัง)
snorting	อันทำให้พัดจัด
heave	ยก, ลอยสูง
tight	มั่นคง
yon	โน้น, โน้น
horned	โค้งและเว้า
is piping	พัดเสียงหวือ ๆ
flashes	ฟาด
hollow oak	ลำเรือ
heritage	มรดก, สิทธิ
hark	ฟังซิ (listen)
mariners	ลูกเรือ

เรื่องที่ ๓

The Vagabond

คนพเนจร

ขอให้ฉันมีชีวิตดังที่ฉันชอบ
ให้ฉันมีทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการ
ให้ฉันสุขสบายดังได้เมืองสวรรค์
และทางที่ฉันจะเดินไป
ที่นอนอยู่ตามพุ่มไม้ และเห็นดวงดาว
อาหารมีกินอยู่เสมอ
นี่แหละเป็นชีวิตสำหรับมนุษย์เช่นคนอย่างฉัน
มีชีวิตเช่นนี้เป็นสุขทุกนิรันดร์

ความตายจะมาถึงไม่ช้าก็เร็ว
ขอให้สิ่งที่อยู่เหนือฉัน (คือสวรรค์) แก่ฉัน
ขอให้มรรณโรรอบโลก
และถนนที่อยู่หน้าฉันผู้จะเดินไป
ฉันไม่ได้ตั้งใจจะหาทรัพย์, ไม่มีความหวัง หรือไม่มี
ความรัก
ไม่ต้องการจะให้ใครรู้จักฉัน
สิ่งที่ฉันต้องการ คือ สวรรค์เบื้องบน
และทางถนนที่อยู่ใต้เท้าฉัน

หรือให้ฉันมีอายุผ่านวัยหนุ่มแน่น
ซึ่งฉันจะได้ไม่ต้องทำอะไร
เที่ยวดูหานกตามต้นไม้

เมื่อหนาวมากจนไม่รู้สีกตัว
 เมื่อทุ่งนาที่ขาวดาดายไปด้วยหิมะ เหมือนแป้ง
 (ฉันก็) นั่งผิงไฟอยู่ในบ้าน
 ไม่เอาละ! ที่ฉันจะยอมต่อวัยป่านนั้น
 ไม่เอาแน่! ถ้าจะคอยถึงวัยชรา

ศัพท์

vagabond	คนพเนจร (ต่างกับ vagrant คนจรจัด คนพเนจร อาจมีอาชีพหรือรวยได้แต่ vagrant คนจรจัด ไม่ มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง)
lave	อะไร ๆ อื่นอีก
jolly	สนุกสนาน เป็นสุข
by-way	ทาง (เช่นทางเดินผ่านทุ่งนา, ทางลัด)
nigh	ใกล้
for ever	นิรันดร์
blow	ความตาย
face of earth	ธรณี
linger	นั่งนอนทอดหุ่ย
silence	ทำให้เงียบ
frosty	ที่เต็มไปด้วยหิมะ
fireside haven	บ้านที่มีเตาผิง
yield	ยอมแพ้อ

Exercise

A 1 Q: เนื่องจากได้รับความทุกข์ลำบาก เมลดูนได้ความฉลาดอะไรบ้าง?

A: The company was composed of scores of men whome Maeldune, in all probability, (น่าจะเป็น ดังนั้น) could not control. Several times they fought with one another. Maeldune wasted his time in useless things. In performing such task. Maeldune should be resolute, but he suffered his patience in sufferings. (แต่เมลดูนเป็นคนไม่เด็ดเดี่ยว เขาคลายความมุมานะเมื่อได้รับความลำบาก) and his strength of character seemed to be diminished when he was admonished by the holy man, he was also instructed to forgive and forget.

2 Q: การไปกันเป็นคณะดังกล่าวของเมลดูนนั้น มีความประสงค์อย่างไร?

A: Maeldune the chief of the Isle of Fim wanted to avenge the death of his father, He sets out with his men, and nearly reached the shore of the island where the man who had killed his father was living. His ship was blown away by a sudden blast of wind. So it was the wind that deterred him from his purpose.

3 Q: ความเงียบยังผลแก่คนของเมลดูนอย่างไร?

A: The men cannot tolerated the rarefied air of the mountain. (อากาศบางเบา) The quietness, too, rendered him unable to utter even a word. (พูดไม่ออก) They got very angry at the charm of quietness. They nearly attacked one another.

4 Q: การตะโกนให้ผลร้ายอย่างไรแก่พรรคพวก?

A: Shouting rendered the men be strongly affected, even the house became demolished at a shout. The most seriously affected was the shouting of wild birds, which pierced them to their hearts so that they fought against one another. A number of them were killed, and and their dead bodies were left on the island.

5 Q: ทำไมเขาจึงเห็นว่าเกาะดอกไม้จึงไม่น่าดู

A: Despite its abundance in flowers, the island gave them baneful effects. (ผลไม้ดี) They were covered with pollen and were made more thirsty, for they found no fruit there.

6 Q: ทำไมพวกนี้จึงเป็นบ้าไปที่เกาะผลไม้ (Isle of Fruits)?

A: The island was abound with fruit, but the taste of them was poisonous. The men did not know this beforehand. It caused those who ate them slightly some irritations in mind but those who loaded their stomachs to the full became maddened. They fought against one another. A large number of them died. Maeldune himself tried to calm down the angry men and persuaded them to sail away.

7 Q: ทำไมพวกนั้นจึงถูกลวงตาให้เห็นเกาะใต้ทะเล

A: The men became dizzy after eating fruit, and when they reached the Isle of Fire, they were maddened and some of them leaped into the fire. They passed over the undersea isle where the water was more rarefied than air. This deceived the eyes of Maeldune's three friends who saw a garden, several towers, and silent palaces under the sea. The three friends threw themselves into the sea, but found nothing, and the garden, the palaces and the towers disappeared.

8 Q: ทำไมพวกนั้นจึงไม่พอใจเกาะ Bounteous Isle

A: The sun shines throughout day and night on this island. There was no need for them to work. Hence they sang the songs of the bards, and lavished praises on the fairy kings, they became weary of them at last, so they began to play at football and at battle. But, the play turned out to be in earnest. (เอาจริงๆ) Some of them died on account of fighting (the battle)

9 Q: ทำไมพวกนั้นจึงเกิดรบกันขึ้น บนเกาะหอคอยคู่ (Double Towers)

A: The tower of smooth-cut stone came into collision with the one of carven flowers, the daws flying out of the towers fought against one another

fought against one another. This roused the men to the pugnacious spirits in them, while it was thundering, one half of them were slain by their fellows.

10 Q: นักบุญได้ชักชวนให้ ๆ อภัยแก่ศัตรูอย่างไร ?

A: The saint dissuaded Maeldune from the attempt by saying that Maeldune's father had died, it would be an endless task, if Maeldune would kill him. He asked him to consider this matter, and to forget bygones.

๗๐ แก้คำผิด

(แก้ก่อนใช้หนังสือ)

หน้า	บรรทัด	คำผิด	แก้เป็น
1	11	เพราะว่า	เพราะเหมือน
	13	ปองร้ายกัน	อภัยแก่กัน
	18	ชั่ว	ร้าย
	19	ประสงค	ความประสงค
	19	(ตัดคำ “ โดย ” ออก)	
	20	จึง	เสียซึ่ง
4	18	(คอลัมน์แรก) thoru thorn	
7	18	strick	struck
15	20	otook	stock
17	3	hemger	anger
19	16	(ตัดคำ “ was ” ออก)	
	23	grew.	could grow
20	4	scaraly	scarcely
	16	There	Three
	17	their heads	themselves
	18	forbid	deter
	19	(ตัดคำ “ they saw that ” ออก)	
21	9	Uain	Vain
24	สุดท้าย	expsession	expression
27	19	เติมคำ “ โรงงานใหญ่ๆ ” หลังคำ “ ใหญ่ ”	
32	8	corquer	conquer
	22	oceasions	occasions
33	17	เติมคำ “ รับใช้ ” ในช่องว่าง	
	20	เติมคำ “ สวม ” ในช่องว่าง	
40	3	ตัดคำ “ ข้ามสันดอน ” ออก	

